

og jeg vil haabe, at Lovforslaget, naar det kommer i Udvalg, hvad der sikkert vil blive Tilfældet, maa blive Genstand for en rent saglig Behandling, og at, det ved ensidig Imødekommen og Forhandlingsvillie maa lykkes at faa noget godt ud af det, fordi det er min Overbevisning, at det vil være i det danske Samfunds Interesse, om Postsparevirksomheden ogsaa maatte finde Udbredelse her i Danmark.

Himmelstrup: I en Række af Aar har man her i Danmark klaget over, at der har været opsparet for lidt, og det kan ikke nægtes, at netop Spørgsmaalet om Opsparing er et meget vigtigt Spørgsmaal for Udviklingen af Landets almindelige Næringsliv; thi dette, at Opsparingen i Danmark har været mindre end Kapitalbehovet, har ført til, at Danmark gennem en Række af Aar baade før Krigen og nu ogsaa efter Krigen har maattet indføre Kapital fra Udlandet. Danmark har altsaa ikke været i Stand til at kapitalføde sig selv, og jeg tror, at Grunden dertil i meget væsentlig Grad har været den, at Kravene til Kapitalmarkedet netop her i Danmark har været overordentlig store paa Grund af den Omlægning af det danske Erhvervssamfund, som har fundet Sted de sidste 30—40 Aar, først indenfor Landbruget i 80erne og 90erne, dernæst indenfor Industrien paa Grund af hele den Opbygning af Industrien, der har fundet Sted. Der er ogsaa stillet store Krav til Kapitalmarkedet paa Grund af Boligbyggeriet i Byerne, væsentlig til Gavn for Arbejderbefolkningen, og endelig har Skibsfarten lagt Beslag paa meget betydelige Kapitalmængder. Alt dette har fremkaldt den Kapitalimport — eller dog i det mindste noget af den —, som har været nødvendig i disse Aar.

Det er altsaa rigtigt, at Opsparingen her i Danmark har været for lille i Forhold til Behovet. Jeg tror ikke, at dette skyldes, at der ikke har været tilstrækkelig Adgang til at spare, det skyldes derimod forskellige Forhold, som maaske hænger sammen med den danske Folkekarakter, og selvfølgelig ogsaa noget manglende Evne til at spare.

Opsamling og Forvaltning af Sparemidler, Sparesagen i det hele har Staten hidtil overladt fuldstændig til det private Initiativ. Nu fremlægger imidlertid den socialdemokratiske Regering et Lovforslag, som angives at have til Formaal at fremme Sparsommelighed. Dette er i sig selv et interessant Fænomen, fordi den socialdemokratiske Opfattelse hidtil ikke er gaaet

i Retning af, at det var noget fortjenstfuldt at opspare privat Kapital. Men denne Kendsgerning er maaske et Led i den Overgang til mere borgerlige Synspunkter, som man paa talrige Omraader har kunnet iagttage indenfor det socialdemokratiske Parti. Sparebestræbelserne er i sig selv prisværdige og bør af Regering og Rigsdag støttes i saa høj Grad som muligt, ogsaa gennem et Forslag som det foreliggende, saafremt dette Forslag da virkelig kan siges at udfylde et Hul i de hidtil bestaaende Sparebestræbelser og altsaa bidrage til at løse en Samfundsopgave. Om dette vil opnaas med det, der foreslaas her i det foreliggende Lovforslag om Postsparekasser, maa foreløbig staa hen; det afhænger jo af, om man ved at gennemføre dette Forslag opnaar noget ud over, hvad man allerede har. Dette er selvfølgelig et Forhold, som Rigsdagen i sidste Instans maa bedømme, og Rigsdagen maa tage Stilling til et saadant Forslag uden Hensyn til de Interesser, der er knyttet til private Spareinstitutter, som naturligvis maa tage den Konkurrence, en saadan Institution byder, dersom der virkelig er en Opgave her, dersom der virkelig er et Hul i Sparebestræbelserne, som herved kan blive udfyldt.

Spørgsmaalet om Oprettelse af Postsparekasser har tidligere været diskuteret her i Landet, første Gang, saa vidt jeg ved, i Slutningen af Halvfjerdserne. Her i Danmark som ogsaa i andre Lande, hvor man allerede har gennemført Postsparekasseinstitutionen, er Diskussionen kommet op, efter at der indenfor de private Spareinstitutter er sket Ting, som har været uheldige, og som har medført Tab for Sparerne. Det er jo en bekendt Sag, at netop Slutningen af Halvfjerdserne var en meget urolig Tid for de danske Sparekasser, en Tid, da der fandt betydelige Tab Sted, som førte til et stærkt Røre, og som jo ogsaa satte Lovgivningsmagten i Bevægelse ved Gennemførelsen af Sparekasseloven af 1880. Det er det karakteristiske for den Diskussion, der hidtil har været ført, baade her i Danmark og i Udlandet, om Postsparekasser, at der indenfor de private Pengeinstitutter, som hidtil har forvaltet Sparesagen, har været uheldige Forhold at paavise. Det, man vilde opnaa ved Diskussionen herhjemme om dette Spørgsmaal i Slutningen af Halvfjerdserne, var to Ting, nemlig dels at skabe en større Sikkerhed for Sparemidlerne, dels at lette Adgangen til Opsparing. I denne Diskussion fremkom der ogsaa Indlæg fra Postvæsenets Side, men